

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת תזריע - כז' אדר ב' תשע"ד ♦ עלון 73

"הפחדנות ומורך הלב היא מדה מגונה א), והיא הסיג הנמצא במדת יראת ד', שכ"ז שהיא כלולה בה לא תוכל להתכלל באהבה ובשמחה עד שתטהר ממנה".

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קדוש השם הי"ד

מבוכת הטוב והרע - שרגא סטראל' - בית הרב

ימים אלה שבין חושך לאור, בין שיעבוד לגאולה, בין שואה לתקומה, מעוררים שאלות קשות גם מהותיות על מהות הופעת הרע בעולם. למה הרע קיים? עד כמה הרע יכול להיות רע? עד מתי רשעים יעלוזו? כיצד למגר את הרע? ועוד שאלות משאלות שונות.

בספר נפש החיים, עוסק הרב חיים מוולוז'ין בסוגיה זו. לדבריו, בעולמות העליונים אין רע כלל. הרע ניכר רק בעולם הזה. הרע קיים רק כדי שיתבטל. האדם כולל בתוכו את כל העולמות, את הרע שבעולם הזה, ואת הטוב שבעולמות העליונים. כשיבער האדם את הרע מקרבו, יביא לביטולו של הרע מהעולם, להתם פשע ולכלות אותו.

מעיון בסוגיות שונות בכתבי הרב זצ"ל, עולה שיש שלשה שלבים ביחס לרע. שלושתם פרושים על ציר הזמן, ובעת ובעונה אחת נמצאים בעומק הבנת החיים. האחד - להלחם ברע ולנצחו.

השני - למצוא את הנקודות הטובות ברע, לחזק אותן ובמקביל לתקן את הנקודות הרעות. השלישי - לרומם את הרע ע"י ההבנה שאין רע בעצם, ותשובת האדם תהפוך את הרע לטוב.

עם ישראל סבל וסובל רבות מגילויי הרע בעולם. לאט לאט אנו מחזירים לידינו את היכולת להלחם ברע. החינוך הישראלי המתחדש יילמד וילמד כיצד לתקן את הרע. אולם, כיצד נוכל לרומם את הרע, להביאו אל הטוב?

לפי דברי נפש החיים דלעיל, הכל תלוי בנקודת המבט, הדורשת לימוד וסבלנות רבה. היכן עיני הנשמה שלנו משוטטות. מבט עליון, פנימי, מעמיק על העולם, ירומם את הרע ויעלים אותו. על ידי מבט כזה קיבוץ הרע בכל חלקיו מופיע לעומק טוב גדול מאד, והוא מתחבר בעומק רתיחות שקיקתו אל הטוב המוחלט, שלא יגורוהו רע, כולו הפך לבן טהור.

(אורות הקודש ב, עמ' תנד, הטוב הכללי העצמי)

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

כתב הרב ישראל פורת זצ"ל:

"בנוהג שבעולם, אנשים שזכו לשם זוכים גם ליחס של יראת כבוד מהרחוקים השומעים עליהם... אולם בבואם להכירם מקרוב, הולכת מידת התפעלותם ומתמעטת... הרי יש לכל אדם חולשות וחסרונות העוזרות להקטין את בעליהן. לא כן רבנו הגדול זצ"ל.

יותר שעמדת לפניו, יותר שהיתה לך הזדמנות להסתכל בהנהגתו, ויותר שהוספת לשמוע למידברותיו, ראית אותו מתעלה ומתרומם מעל להשגתך, ונעשית מעריצו ומכבדו, ומתאבק בעפר רגליו, לפי שראית לפניך תופעה מרהיבה של גאון אמיתי, בעל מוח מקיף וחודר, יהודי טוב במלוא מובן המילה, ואדם במלוא שיעור קומתו".

"הוא היה מעיין מתגבר. רגיל היה לדבר שעות אחדות רצופות והפיק מרגליות משובצות בעדי עדיים של הלכה, אגדה, קבלה ופילוסופיה דתית. ואמרותיו היו אמרות טהורות, מזוקקות, ככתבן וכלשונו בתלמוד ובמדרשים, בזוהר ובמורה, ובכל ספרי היהדות לכל המקצועות. בשבתו אל השולחן לכתוב, היה הולך וכותב ללא לאות, גיליון אחר גיליון, כל זמן שלא הפסיקוהו..."

"שאל הגאון רבי ראובן מרגליות ז"ל את רבי אריה לוי ז"ל: במה היתה גדולת אישיותו של הרב? השיב ר' אריה ואמר: את גדולתו לא אני היודע להעריך, אולם יכול אני לומר רק זאת: מעולם לא ראיתי אצלו איזה עניין של קטנות"

(ליקוטי הראי"ה חלק א' עמודים 17-24).

משנת - הראי"ה זצ"ל

קרח הוא טהור הוא [יג, מ].

"ישנם בעלי השגה בהירים וצדיקים גדולים, שמרוב חשק לבבם בהשגות בהירות ומופשטות, ובדבקות אמיתית בהש"ת, אינם יכולים להרחיב את דעתם בפרטי הלכות ומעשים פרטיים. אע"פ שהיא לקותא וחולשא נפשית, מ"מ מוצא הדבר הוא ממקור הטהור, וסימן לדבר: איש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא. ולמעלה מזה היא קדושת הנזיר, אשר נזר אלהיו עליו בגדל פרע שער ראשו, ורבי עקיבא שדרש על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות, כמו שכתוב: קווצותיו תלתלים שחורות כעורב, במי אתה מוצא אותן במי שמשחיר עליהם פניו כעורב, או במי שמשחיר ומעריב עליהן תמיד, או שנעשה אכזרי על בניו כעורב"

[מרח הראי"ה, 'שמונה קבצים', קובץ א', רי"ב].

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד